

کنفرانس در پاریس به مناسبت روز جهانی علیه اعدام مریم رجوی: سیاست درست، ایستادگی در برابر رژیم اعدام، تروریسم و جنگ افروزی است

۲۰ مهر ۱۴۰۲

به مناسبت روز جهانی «نه» به اعدام، یاد ۱۲۰ هزار شهیدی را گرامی می‌داریم که در راه آزادی و دموکراسی در ایران جان خود را فدا کردند. در سال ۶۷ رژیم آخوندی ۳۰ هزار زندانی سیاسی را که بیش از ۹۰ درصدشان اعضای مجاهدین بودند، قتل‌عام کرد. جرمشان این بود که به استبداد مذهبی «نه» گفتند. روز جهانی «نه» به اعدام به‌طور خاص «نه» تمام بشریت به آخوندهاست. این رژیم سال‌هاست که رکورددار اعدام در جهان است. مطابق گزارش دبیرکل ملل متحد در ایران «در سال ۲۰۲۲، ۵۸۲ نفر اعدام شدند که در مقایسه با سال ۲۰۲۱، ۷۵ درصد افزایش یافته است».[1] امسال شمار اعدام‌ها از این هم بیشتر است.

عفو بین‌الملل در گزارش امسال خود تاکید کرد که مقامات رژیم ایران به جنایت علیه بشریت ادامه می‌دهند و بسیاری مقامات آن از جمله ابراهیم رئیسی باید مورد بازجویی کیفری قرار بگیرند. در چنین روزی از هموطنان بلوچم یاد می‌کنم. امسال نزدیک به ۱۳۰ نفر از مردم بلوچستان ایران حلق‌آویز شده‌اند. آخوندها با حلقه‌های دار به جنگ با قیام‌ها آمده‌اند. اما سوال این است که چرا فرانسه و سایر دموکراسی‌های اروپا هم‌چنان در حال مماشات با این رژیم اعدام‌اند؟

در روزهای اخیر یک شبکه ماموران رژیم در نهادهای سیاسی و حکومتی در آمریکا و اروپا برملا شد. این واقعه، پشت‌پرده سیاست مماشات را کنار زد. این شبکه در سطوح بالا در واشینگتن و در آلمان، و سوئد و بی‌گمان در سایر کشورها از جمله فرانسه فعالانه حضور دارد.

این ماموران دستوراتشان را مستقیماً از رژیم دریافت می‌کنند، ماموریت آن‌ها تاثیرگذاری بر روی دولت‌های غربی برای مقاصد زیر است:

- موجه‌سازی مواضع و خواسته‌های رژیم در برنامه اتمی
- جلوگیری از تحریم‌های جدید
- جلوگیری از لیست‌گذاری سپاه پاسداران
- نفوذ دادن سایر ماموران در مناصب دولتی و کارشناسی در غرب
آن‌ها این دروغ بزرگ را می‌پراکنند که مجاهدین و شورای ملی مقاومت در داخل ایران پایگاه ندارند و
آلترناتیو نیستند.

افشای این شبکه، حقایقی را که بارها گفته‌ایم اثبات می‌کند:

- این که خطوط سیاست مماشات را، رژیم آخوندی دیکته می‌کند.
- دروغ‌ها برای توجیه مماشات، توسط وزارت‌خانه‌ها در تهران و سپاه پاسداران تولید می‌شود.
با توجه به این تجربه مهم، از فرانسه انتظار می‌رود ابتکاری برای بیرون کردن عوامل رژیم از خاک فرانسه و
اروپا به‌عهدده گیرد.

زمان بازنگری سیاست اروپا فرا رسیده است. در این رابطه:

اولا تصمیم تروییکای اروپا برای حفظ تحریم‌های موشکی علیه رژیم یک گام مثبت است. اما نباید فعال
کردن مکانیزم ماشه و اعمال ۶ قطعنامه شورای امنیت درباره پروژه‌های اتمی رژیم را فراموش کرد.
ثانیا با تقویت نظام تحریم‌ها باید از دسترسی رژیم به بازارها و دانشگاه‌های اروپا برای تولید تسلیحات و
وسائل سرکوب جلوگیری کرد.

ثالثا مجلس ملی فرانسه را فرا می‌خوانم که مانند پارلمان اروپا و شماری از پارلمان‌های کشورهای اروپایی،
سپاه پاسداران را در لیست تروریستی قرار دهد.

جهان باید در برابر جنگ افروزی آخوندها بایستد. "استفاده ابزاری" از موضوع فلسطین رسم شناخته شده این
رژیم فریبکار است.

امروز خامنه‌ای و رئیسی می‌خواهند قیام و جنگ مردم ایران با فاشیسم دینی را به جنگ مسلمان و یهودی
تبدیل کنند. آن‌ها به‌دنبال سپر و سرپوشی برای مهار کردن قیام و بقای رژیم‌شان هستند. سیاست صحیح،
ایستادن در مقابل رژیم آخوندی، بانی اصلی تروریسم و جنگ‌افروزی است.

جنگ ۸ ساله با عراق با شعار «فتح قدس از طریق کربلا» صورت گرفت و در طرف ایران یک میلیون کشته و ۲ میلیون معلول و مجروح و ۴ میلیون آواره و هزار میلیارد دلار خسارت مادی بر جا گذاشت. این علاوه بر اعدام‌های روزانه به‌ویژه از مجاهدین بود. خمینی جنگ را برای اعدام و سرکوب و برای حفظ رژیمش و سرپوش گذاشتن بر اختناق «نعمت الهی» می‌دانست..

وقتی هم پس از فتح مهران توسط ارتش آزادیبخش ملی ایران ناگزیر از نوشیدن جام زهر آتش‌بس در جنگ شد، به قتل‌عام زندانیان سیاسی در زندان‌های سراسر ایران رو آورد و فتوا داد هر مجاهدی که بر سر موضع است، باید بلادرنگ اعدام شود.

خامنه‌ای به صراحت گفته است که اگر در غزه و لبنان و سوریه و عراق و یمن نجنگد، باید در کرمانشاه و همدان و اصفهان و تهران و خراسان با مردم به‌پاخاسته و جوانان شورشگر بجنگد.

خامنه‌ای در جنگ‌افروزی و اعدام به بی‌عملی اروپا و آمریکا چشم دوخته و بر روی آن حساب باز کرده است

کشتار بی‌گناهان و غیر نظامیان سوخت رساندن به فاشیسم دینی در ایران و سپر و سرپوشی برای مهاد کردن قیام و گریز از سرنگونی است. برای صلح و آزادی باید سر مار را در تهران هدف قرار داد.

بزرگ‌ترین دروغ رژیم انکار توانایی مقاومت و قیام مردم ایران برای تغییر رژیم است. به‌رغم شرایط اختناق حداکثری، قیام ایران و نقش ویژه مجاهدین و کانون‌های شورشی در این قیام، توانایی جامعه ایران برای به‌زیر کشیدن رژیم را نشان داد. سیر تحولات به سوی سرنگونی استبداد مذهبی است. آخوندها نمی‌توانند این روند را متوقف کنند.

ما از دولت‌های غربی هیچ‌گاه نخواستیم که به جای مردم ایران رژیم را تغییر بدهند. خواست ما این است که امدادسانی دیپلماتیک و لجستیک به این دیکتاتوری مذهبی را متوقف کنند؛ همان‌طور که در بیانیه‌های نزدیک به ۴۰۰ نماینده مجلس ملی و سنای فرانسه مورد تأکید قرار گرفته است.

هم‌چنین ضروری است حقوق پایه‌ی مجاهدان اشرف ۳ تضمین شود؛ شامل حقوق مقرر در کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو، کنوانسیون اروپایی حقوق بشر و قانون بین‌الملل از جمله آزادی بیان و اجتماعات.

امروز جهان نسبت به بی‌ثباتی و بی‌آیندگی رژیم آخوندها متقاعد است و در مورد ایران بعد از این رژیم، از خود می‌پرسد.

مقاومت ایران به برنامه‌یی مشتمل بر آزادی‌های اساسی، انتخابات آزاد، لغو حکم اعدام، برابری زن و مرد و مشارکت برابر زنان در رهبری سیاسی، نظام قضایی مستقل، خودمختاری ملیت‌ها، حفاظت از محیط زیست و یک ایران غیر هسته‌یی و صلح، همزیستی و همکاری‌های بین‌المللی و منطقه‌یی متعهد است.

اعلامیه حقوق شهروندی فرانسه، اعلامیه استقلال آمریکا و اعلامیه جهانی حقوق بشر سازمان ملل، قیام و مقاومت در برابر ظلم و استبداد را حق و وظیفه شهروندان دانسته‌اند. از مجلس فرانسه و از تمام جهان می‌خواهیم مبارزه مردم ایران برای سرنگونی استبداد مذهبی را به رسمیت بشناسند.

[۱] - گزارش میان‌دوره ای دبیر کل ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، سایت سازمان ملل

۱۴۰۲/۳/۳۰